

mænds; der er derigennem opfostret en Skare dygtige Folk, som have øget Arven og hævet vort Landbrug højt i enhver Henseende. Men det er jo lige sundt og lige glædeligt for Staten, naar vidt Udsyn, Foretagsomhed og Uegennytte virkelig kunne siges at være til Stede paa begge Omraader. Paa Grund af Sagens Vigtighed skal jeg paa det Partis Vegne, for hvilket jeg har haft den Ære at være Ordfører i Dag, anbefale, at Sagen overgaar til anden Behandling uden Udvalg.

Falbe-Hansen: Paa Venstres Vegne skal jeg anbefale, at denne Sag fremmes hurtigt og uforandret.

Dette Forslag vil, naar det gennemføres, være af den allerstørste Betydning. Ganske vist ere ogsaa Betænkeligheder komne til Orde. Den vigtigste af disse er vel nok den, at man frygter for, at Stadens Højhedsret skulde gaas for nær ved en saa vidtgaaende Koncession som den, der her gives for 99 Aar. Det forekommer mig dog, at denne Betænkelighed ikke er berettiget. Der er i Lovforslaget truffet Foranstaltninger derimod paa mange Punkter, og da navnlig i § 12. Det hedder i denne Paragraf: „Koncessionshaveren skal i enhver Henseende være den paa St. Thomas gældende Lov og Ret underkastet og maa rette sig efter de paa St. Thomas værende lovlige Myndigheders Bestemmelser. Forinden de i Koncessionen nævnte Foretagender paabegyndes, ville Planer og Tegninger være at godkende af Finansministeriet.“

Men foruden i denne Paragraf er der i en Række andre taget lignende Bestemmelser, som sikre Regeringens Indfyldelse. Det gælder saaledes §§ 4, 6, 8, 10, 14, 18, 19 og 22. Herved tør man være sikret mod, at Statens Indfyldelse og Højhedsret skulde gaas for nær.

Der er, som sagt, ingen Tvivl om, at Forslagets Gennemførelse vil være af stor Betydning, særlig naturligvis for St. Thomas. I saa Henseende ere de Ord afgørende, som bleve oplæste af den ærede foregaaende Taler (Sylow) om den Betydning, man derovre antager, at Forslagets Gennemførelse vil faa. Vel er det muligt, at disse Forventninger ere noget for højt stemte; maaske dog ikke, og i hvert Fald er det sikkert, at Betydningen af Sagens Gennemførelse vil blive stor, ikke alene for Øerne, men ogsaa for Danmark. Der er en Mulighed for, at St. Thomas ved disse Foranstaltninger kan blive Støtte-

punkt og Udgangspunkt for dansk Skibsfart og for oversøiske Forretninger.

Der er fremkommet Ønsker om, at Staten skulde overtage dette Foretagende, at den alene skulde bygge Havnen og maaske tillige lede dens Drift. Jeg tror, at dette vilde være utilraadeligt. Statsvirksomhed er baade for tung og for stiv og for dyr til, at Staten kan overtage et saadant Foretagende. Saa var der mere i det, som ogsaa syntes at have den ærede foregaaende Talers (Sylow) Sympati, at Staten skulde sætte en stor Sum i dette Foretagende. Men jeg tror heller ikke, at dette vilde være rigtigt, selv fraset Statens øjeblikkelige finansielle Stilling. Det er vel muligt, at dette Foretagende vil blive meget lukrativt, men der er dog ogsaa Mulighed for det modsatte, og i hvert Fald er der en Risiko. Det forekommer mig, at det vilde være urigtigt, at Staten anvendte Skatteborgernes Penge til dermed at drive Spekulationsforretning. Den eneste rette Maade, hvorpaa denne Sag kunde blive fremmet, er efter min Mening den her foreslaaede. Der er talt saa kraftigt og veltalende til Fordel for Forslaget, at jeg vel ikke behøver at udtale mig videre derfor. Jeg vil kun udtale det Haab, at det maa lykkes at fremme denne Sag paa den Maade, hvorpaa den er forelagt, og vil ligesom den højtærede Finansminister udtale den største Anerkendelse for det Storsyn og den Patriotisme, som er vist af de Mænd, som have paataget sig denne Sags Gennemførelse. Jeg skal altsaa anbefale, at Sagen fremmes uden Udvalgs Nedsættelse.

Sonne: Der vil til Efteraaret være forløbet 10 Aar, siden vi i denne Sal forhandlede og nedstemte Lovforslaget om Afstaaelse af vore vestindiske Øer. Vennerne af Afstaaelsestanken pegede ved denne Lejlighed paa Øernes Tilbagegang og lidet lyse Fremtidsudsigter under dansk Flag, medens det paa den anden Side ved samme Lejlighed af Modstanderne af Afstaaelsestanken hævdedes, at den nære Udsigt til Panama-Kanalens Tilbliven skabte Udviklingsmuligheder for vore vestindiske Øer, der berettigede til at regne med, at disse vilde gaa en lykkelig Fremtid i Møde ogsaa under dansk Herredømme. Efter alt at dømme er der endnu kun et Par Aar, til Panama-Kanalens Tilbliven er en fuldbyrdet Kendsgerning; der er altsaa ingen Tid at spille med at søge tilvejebragt Foranstaltninger, der kunne sætte